

- declararea decăderii din drepturile conferite de marca comunitară nr. 1421700, în temeiul neutilizării;
- obligarea titularului mărcii înregistrate la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de decădere: marca figurativă care cuprinde elementul verbal „now” pentru servicii din clasele 35, 41 și 42 — marca comunitară nr. 1 421 700.

Titularul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Partea care solicită decăderea din drepturi a titularului mărcii comunitare: reclamanta.

Decizia diviziei de anulare: declară decăderea în parte din drepturile conferite de marca comunitară.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 51 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din Regulamentul Consiliului nr. 27/2009.

Acțiune introdusă la 24 mai 2013 — Ezz și alții/Consiliul

(Cauza T-279/13)

(2013/C 207/83)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Ahmed Abdelaziz Ezz (Giza, Egipt), Abba Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama (Cairo, Egipt), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (Londra, Regatul Unit), Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar (Giza, Egipt) (reprezentanți: J. Lewis, Queen's Counsel, B. Kennelly, Barrister, și J. Binns, Solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei 2013/144/PESC a Consiliului din 21 martie 2013 de modificare a Deciziei 2011/172/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt (JO L 82, p. 54) și a Regulamentului (UE) nr. 270/2011 al Consiliului din 21 martie 2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt (JO L 76, p. 4) astfel cum a fost urmat de Decizia Consiliului din 21 martie 2013, în măsura în care se aplică reclamanților;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii întemeiate pe articolul 263 TFUE, reclamanții invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că (a) Decizia 2013/144/PESC era lipsită de o bază juridică adecvată având în vedere că nu corespundea cerinței de la articolul 29 din Tratatul UE și că (b) Regulamentul (UE) nr. 270/2011 al Consiliului nu putea fi pus în aplicare pentru că nu corespundea cerințelor privind pretinsa sa bază juridică: articolul 215 alineatul (2) TFUE.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că nu este îndeplinit criteriul pentru adoptarea de măsuri restrictive, astfel cum este prevăzut la articolul 1 din Decizia 2011/172/PESC a Consiliului și la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 270/2011 al Consiliului. În plus, se susține că justificarea pârâtului pentru adoptarea de măsuri restrictive împotriva reclamanților este complet vagă, nespecifică, nesusținută, nejustificată și insuficientă pentru a justifica aplicarea unor asemenea măsuri.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâtul a încălcat dreptul la apărare al reclamanților și dreptul acestora la o protecție judiciară efectivă întrucât (a) măsurile restrictive nu prevăd nicio procedură pentru a comunica reclamanților probele pe care a fost întemeiată decizia de a le îngheța activele sau pentru a le permite să prezinte observații în mod productiv cu privire la probele respective; (b) motivele prezentate conțin o invocare generală, nesusținută și imprecisă a procedurilor judiciare; (c) pârâtul nu a furnizat informații suficiente care să permită reclamanților să își facă cunoscută în mod efectiv poziția ca răspuns, ceea ce nu permite unei instanțe să evalueze dacă decizia și aprecierea Consiliului erau într-adevăr întemeiate și bazate pe probe convingătoare.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că pârâtul nu a furnizat reclamanților motive suficiente pentru includerea lor în măsurile contestate, încălcându-și astfel obligația de a indica în mod clar motivele reale și specifice care justifică decizia sa, inclusiv motivele specifice individuale care l-au determinat să considere că reclamanții erau responsabili de deturnarea unor fonduri publice egiptene.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâtul a încălcat, fără justificare sau în mod disproporționat, dreptul pârâtului la proprietate și la reputație.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că includerea de către pârât a reclamanților pe lista persoanelor împotriva cărora se vor aplica măsuri restrictive este întemeiată pe o eroare vădită de apreciere.